

Más keresztyénekkal együtt szerte Európából közbenjáró imádságban emlékezünk meg azokról a bevándorlókról és menekültekről, akik életüket veszítették az Európába vezető úton, ahová egy méltóbb élet reményében keltek útra. Elutasítjuk az Európai Unió külső határainak hermetikus lezárását és annak halálos következményeit. Ezt a határvédelem egyre kifinomultabb technikai rendszere, a határőrizet Afrika és Kelet-Európa szomszédos és tranzit országaiba történő átadása és a szomszédos és tranzit országokkal kötött kiadatási egyezmények teszik lehetővé, még ha azokban sérülnek is az emberi jogok. Nincsenek pontos adataink azoknak az embereknek a számáról, akik az Európába vezető úton veszítették életüket. A sajtóhírek alapján a „Fortress Europe” emberjogi szervezet arra következtetésre jutott, hogy 1988 és 2013 októbere között legalább 19 144 ember halt meg Európa határainál. 2013. október 3-án minden korábbinál több ember vesztette életét egy napon belül a kontinens határainál, amikor az olaszországi Lampedusa szigetének partjainál 350 ember fulladt a tengerbe. Ez a tragédia rávilágított arra a folyamatos krízisre, amely a Földközi-tengeren és az Atlanti óceánon 14 309 ember életét követelte, akik az elmúlt 15 évben próbálták Európa partjait elérni. Csak 2011-ben 2352 menekült vesztette életét a kontinens határainál. A halálos áldozatok tényleges száma ennél is magasabb, hiszen sokat nem is regisztrálnak.

Istentisztelet elején

Válaszoljunk a hívásra!

Saját és országaink jövője érdekében ne feledkezzünk meg azokról, akik menekülteként ma is Európa felé tartanak.

Az arab országokban bekövetkezett jelentős változások fényében találjunk olyan új szabályozást, amely komolyan veszi az emberi jogokat, hogy ne kereskedjenek diktatúrákkal saját gazdasági érdekeik mentén, valamint kerítések se emeljenek és a biztonsági előírásokat se szigorítsák.

Emlékezzünk meg azokról, akik menekülés közben veszítették életüket, és azokról is, akik saját országainkban halnak bele a kilátástalanságba, mások ridegsége és érdektelensége miatt. Európának csak akkor van jövője, ha megtanuljuk megosztani másokkal, a közöttünk élő idegenekkel is azt, amink van.

Ez az Ó- és Újszövetség ígérete.

„Jövevény voltam és befogadtatok”

Készüljünk fel az istentiszteletre, imádkozzunk és gyűjtsünk gyertyát az áldozatokért; azokért, akik közöttünk vannak és a névtelen áldozatokért is.

Ne feledkezzünk el azokról, akik határbiztonsági rendszerünk, gazdagságunk és egoizmusunk áldozataként életüket veszítették.

Ne feledkezzünk meg arról, hogy mi magunk is jövevények vagyunk régidők óta, és sokunk hazájában él még jövevény voltunk emlékezete.

Mérjük le azon keresztyén hitünk mélységét, hogyan emlékezünk, hogyan állítunk emléket és cselekszünk.

Ez nem egy akció vagy kampány.

Ez egy alkalom arra, hogy megálljunk és elgondolkozzunk.

Ebben van az erő.

Istentiszteleti alkalom, egy hely, ahol azért küzdünk, hogy meghalljuk Isten Igéjét.

Ha komolyan vesszük ezt, akkor szavainknak gyógyító ereje lehet.

Közbemjáró imádság azokért, akik az Európai Unió határainál veszítették életüket

Urunk, eléd hozzuk az anyák bánatát és jajszavát, akik bizonytalanságban várják vissza gyermekeiket, akiknek nyoma veszett a tengeren vagy a sivatagban;

Eléd hozzuk a menekülteket, férfiakat, nőket és gyermekeket a világ háború sújtotta térségeiből, akik az éhezés és szegénység elől menekülnek, egy jobb és biztonságosabb élet reményében.

Eléd hozzuk fájdalmunkat azokért, akik határainkhoz érve veszítették életüket, akik sivatagon, hegyeken és tengereken átkelve menekültek. Könyörgünk hozzád és osztozunk azok panaszában, akik egy igazságosabb és jobb világot keresve veszítették életüket.

Urunk, eléd hozzuk szégyenérzetünket is azért, mert elfordítottuk tekintetünket és szótlank maradtunk. Van elegendő táplálékunk Európában – és közben nem vesszük észre, hogy az éhezés kiváltó okait mi teremtjük meg. Telhetetlenek vagyunk – és nem vesszük észre, hogy pont ez megannyi háború oka. Csendben maradunk, amikor cselekednünk kellene.

Urunk, eléd hozzuk politikai vezetőinket, akik nem csupasz számokról döntenek, hanem megannyi ember sorsáról. Élesítsd elméjüket, hogy meglássák az összefüggéseket. Tarts ébren lelkiismeretüket. Add, hogy emberséges és távlatos szabályozástalkossanak.

Urunk, adj erőt nekünk, hogy menekülő gyermekeid szenvedésének tanúi lehessünk, azoké, akik úton vannak mifelénk, akik az országhatárokon, menekülttáborokban és köztünk élnek, fogságban várják kiadatásukat, rettegéssel tekintenek arra, ami rájuk vár vagy éppen halottaikat gyászolják.

Légy segítségünkre, Urunk.

Javaslat további közbenjáró imádságra

Urunk, egykoron Te magad is menekült voltál egy kicsiny gyermek jászlánál, menekülőben Egyiptomba. Imádkozunk mindazokért, akik az üldöztetés, ellenségeskedés és kilátástalanság elől menekülnek ma is.

Urunk, Te negyven éven át vezetted népedet a sivatagon keresztül. Imádkozunk azokért, akik magukra maradtak a sivatagban és nyomuk vész a senki földjén, a határok mezsgyéjén.

Urunk, Te arra hívtál anyákat és apákat, hogy kerekedjenek fel és keressenek új kezdetet az ígéret új földjén. Imádkozunk mindazokért, akik bátorságuk van arra, hogy új kezdetet keressenek egy új országban, ahol jövőjüket remélik.

Urunk, Te uralkodsz a tenger viharain és te csendesíted le a hullámokat, amikor felcsapnak. Imádkozunk mindazokért, akik tehetetlenül hanykolódnak a tengeren és elsüllyednek a hullámokban.

Urunk, Te kettéválasztottad a tengert, hogy néped szárazonkelhessen át, a vizet pedig falként állítottad jobbról és balról. Imádkozunk mindazokért, akik számára a víz áthatolhatatlan falat jelent.

Urunk, Te azt parancsoltad, hogy a menekültekre szomszédként tekintsünk. Imádkozunk saját magunkért is, hogy felelősséget vállaljunk értük.

Igehirdetés helyett: meditáció a 69. zsoltár alapján

Gyülekezet: Segíts meg, Istenem, mert nyakamig érnek a vizek!

Ma azokról az emberekről emlékezünk meg, akiknek el kellett hagyniuk hazájukat, mert életkörülményeik nem voltak megfelelőek. Sokan közülük Európában remélt menedéket és új otthonot. Mindent bevetettek, amijük csak volt, életüket és egészségüket is kockára tették. Túl sokan meghaltak közülük. Ennek a tragédiának és szégyenteljes történetnek számos vetülete van. Előttünk vannak az áldozatok konkrét történetei és családjuké. Mégsem csupán egyénekről van szó, hanem az egy elképesztően nagy embertömegről. Haláluk elkerülhető lett volna, sok esetben tudatos döntés vagy a segítség elmulasztása volt az ok. És végül, az is fontos mozzanat, hogy mit jelent számunkra ezeknek az embereknek a halála és hogyan kerülhetjük el, hogy kívülálló szemlélődővé váljunk.

Gyülekezet: Feneketlen iszapba süllyedtem, nincs hol megállnom. Örvénylő vizekbe estem, elsodort az ár.

1993 óta több mint 18 500 ember veszítette életét Európa határainál. Halálukról híradások, kormányzati és civil szervezetek feljegyzései tudósítanak. De nem ismerjük azon halálesetek számát, amit nem jegyeztek fel, azoknak az embereknek a számát, akik névtelenül tűntek el. Mindannyian olyan életre vágytak, amelyet biztonságban és méltóságban, félelem és éhezés nélkül élhettek volna. Európa kapui örökre zárva maradnak előttük.

Gyülekezet: Belefáradtam a kiáltozásba, kiszáradt a torkom.

Az áldozatok többsége tengerbe fulladt, vagy határfolyókban veszítette életét. Mások konténerekben fulladtak meg, szomjan haltak a sivatagban, aknák szaggatták szét testüket Görögország és Törökország határán, halálra fagytak a hegyekben, repülő, vonatok vagy kamionok rakterében veszítették életüket, vagy határőrök lötték agyon őket. 2011 első felében több mint 2000 ember halt meg, amikor Líbiából és Tunéziából próbáltak Európába eljutni.

Gyülekezet: Szemem elhomályosodott, míg Istenemre vártam.

2009 augusztusában leállt annak a hajónak a motorja, amelyben 82 férfi, nő és gyerek hánykolódott a tengeren Afrika partjai és Szicília között. A hajó utasai Eritreából, Etiópiából és Nigériából indultak útnak. A menekültek 23 napig nézték, ahogy más hajók elhaladtak a közelükben. Egyikük sem sietett a segítségükre. Senki sem riasztotta a parti őrséget. A hajón lévő, egyik a másik után, éhen vagy szomjan haltak. Egyesek közülük a tengerbe vetették magukat. Amikor végre megérkezett a mentőhajó, 77 ember már meghalt. Csak öten éltek túl a tragédiát.

Gyülekezet: De én hozzád imádkozom, Uram, a kegyelem idején, Istenem. Nagy szeretettel hallgass meg, hűségesen segíts meg!

Figyeljünk az eritreai nagypapa beszámolójára, aki 22 éves leányunokáját veszítette el a tragédiában: „Az emberi élet jelentősége véget ér ott, ahol Európa határai kezdődnek és az Európai Unió zárt ajtó, elutasító politikájaérvénybe lép. Gyerekeink halála nem más, mint kivégzés, amiért a zárt ajtó politikája okolható. Az unokám fájdalmas halált halt, pedig megmenthették volna. 22 évesen elvették tőle az életét. De nem csak az unokám szörnyű

halála érint és bánt. Minden egyes áldozatot gyászolok, akik ilyen fájdalmas halált szenvedtek el. Minden nap, reggel, délben és este megemlékezem az áldozatokról és búcsút mondok nekik. De éjjelente mégis azt álmodom, hogy fiataljaink hazatérnek egy napon. A családom két kézzel kapaszkodik a reménybe. Ez az, ami a leginkább fáj. A tragédiák oka valójában az európai emberek bizonytalansága és félelme azoktól, akik máshogy néznek ki.”

Gyülekezet: Húzz ki a sárból, hogy el ne süllyedjek!

A nagypapa így folytatta: „Hogyan lehet az, hogy 23 napon át számos hajó észlelte a gyerekekeinket, mégsem segítettek. Micsoda szívtelenség! Nem hiszem, hogy sok emberben lenne ma Európában civil kurázi, tisztelet vagy erkölcsi érzék. De ha a közelben elhaladó halászhajók és tengerjárók legénységére gondolok, akik hallották az emberek segélykiáltását és mégsem tettek semmit, mert féltették saját megélhetésüket, akkor nincs bennem együttérzés. Az emberekkel szembeni érdektelenségnek ez az új dimenziója sokkal veszélyesebb, mint a gyűlölet. Ha gyűlölsz valakit, akkor legalább elismered, hogy létezik; hogy tövis a testedben. Ha teljesen közömbös vagy valakivel, akkor el sem ismered a másik létét. Ez veszélyes, a világ valamennyi kontinense számára.”

Gyülekezet: Hadd meneküljek meg gyűlölőimtől, az örvénylő vizekből!

Az eritreai nagypapa tanácsa: „Tisztán kell tehát látnunk nekünk, akik hiszünk az emberi jogokban és az emberségben – legyünk bár afrikaiak, amerikaiak, ázsiaiak, ausztrálok vagy európaiak –, hogy mindannyiunk kötelessége tudatni a világgal, mennyire súlyosak a Földközi-tengeri tragédiák. Akik nem ítélik el, ami történik, nem állnak készen arra, hogy egy olyan Európában éljenek, amely az eljövendő nemzedékek otthona lehet. Akik Európa nevében készek elfogadni ennyi ember halálát, valójában megcsalják és elárulják Európát.

Gyülekezet: Ne sodorhasson el a víz árja, ne nyelhessen el a mélység, ne záruljon be fölöttem a kút szája!

Az eritreai férfi végül azokról sem feledkezik el, akik igyekeztek segíteni: „Nem felejttem el azoknak az európaiaknak a pozitív példáját, mint például a bevándorlók ügyét felvállaló olasz ügyvédét, vagy német szervezetekét, mint a „Borderline Europe”, akik végigkísértek minket ebben a nehéz és fájdalmas időszakban.”

Gyülekezet: Hallgass meg, Uram, jóságos szeretettel, nagy irgalmaddal fordulj hozzám! Ne rejtse el orcádat szolgáló elől! Bajban vagyok, siess, hallgass meg!

Az, hogy ennyi hajó haladt el segítségnyújtás nélkül emellett a hajó mellett és más, menekülteket szállító hajó mellett, nem írható csupán a legénység közömbösségének számlájára. Többeket azok közül, akik az áldozatok segítségére siettek, bíróság elé állították és büntetéssel fenyegették meg, mert azzal gyanúsították őket, hogy illegálisan segítették partra szállni a hajótörötteket. Németország és más európai országok sem hajlandók segíteni. Nem készek átvenni a túlélőket a hajók legénységétől. Ezt pedig a mi nevünkben is teszik. Ha a visszautasítjuk a segítséget, akkor egy hajóban utazunk velük.

Gyülekezet: Jöjj hozzám, és válts meg engem, ments meg ellenségeimtől!

Imádság

Add Urunk, hogy ne engedjük a kísértésnek és ne gondoljuk azt, hogy szerény eszközeinkkel nem vagyunk képesek bármit is elérni. Segíts leküzdenünk a közömbösséget. Te indíts minket, hogy megtegyük azt, amire képesek vagyunk. Imádkozhatunk. Közben járhatunk másokért. Felemelhetjük szavunkat a némaságra ítétek nevében. Tehetünk azért, hogy a halottak emlékezetét megőrizzük. Támogathatjuk azokat, akik helyben igyekeznek segíteni a menekülteket. Tehetünk azért, hogy egyházaink befogadják a menekülteket. Tehetünk azért, hogy kormányaink befogadó programokat indítsanak a menekültek számára és hathatós intézkedéseket hozzanak a hajótöröttek megmentésére. Istenünk, óvj minket. Ámen